پیام وزیر ورزش و جوانان در پایان بازی‌های پاراآسیایی ناگویا

عملکرد کاروان بدون وقفه باید آسیب شناسی شود

وزیر ورزش و جوانان، در پیامی ضمن تجلیل از حضور و تلاش‌های کاروان ورزشی ایران در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا و تبریک به مدال‌آوران، بر ضرورت آسیب‌شناسی نتایج این دوره از رقابت‌ها، حمایت مستمر از ورزشکاران جانباز و توان‌یاب و برنامه‌ریزی سریع و مؤثر برای کسب سهمیه و حضور قدرتمند در بازی‌های پارالمپیک لس‌آنجلس تأکید کرد. احمد دنیامالی وزیر ورزش و جوانان در این پیام خطاب به اعضای کاروان اعزامی پاراآسیایی به بازی‌های ناگویا گفت: «حضور کاروان «جان‌فدای ایران قوی» در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا، بار دیگر ظرفیت ارزشمند ورزش کشور در حمایت از ورزشکاران جانباز و توان‌یاب را به نمایش گذاشت و جلوه‌ای از توانمندی، اراده و تلاش ورزشکارانی بود که با انتخاب مسیر ورزش و گام نهادن در عرصه قهرمانی، به الگوهایی الهام‌بخش برای جامعه تبدیل شده‌اند. آنچه این دوره از بازی‌های پاراآسیایی را از ادوار گذشته متمایز می‌کرد، شرایط خاص کشور و پشت سر گذاشتن دو جنگ تحمیلی در سال گذشته بود؛ شرایطی که به‌طور طبیعی بر روند آماده‌سازی ورزشکاران و تیم‌های ملی تأثیر گذاشت و نمی‌توان آن را در تحلیل نتایج نادیده گرفت.» دنیامالی ادامه داد: «اگرچه کاروان ورزش ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا نیز با همین دشواری‌ها مواجه بود، باید اذعان کرد که کاروان «فرشتگان میناب» با وجود ثبت نتایج قابل قبول در مجموع، این ظرفیت را داشت که در شرایط عادی به دستاوردهای بهتری نیز دست یابد. با این همه، آنچه از حضور ورزشکاران کشورمان در میدان رقابت‌های پاراآسیایی ناگویا به یادگار ماند، جلوه‌هایی ارزشمند از اراده، توانمندی، تلاش و افتخارآفرینی بود که شایسته تقدیر است. جوانگرایی قابل توجه در ترکیب برخی از رشته‌های اعزامی نیز از نکات مثبت و نویدبخش کاروان ایران تلقی می‌شود.» وزیرورزش وجوانان می‌گوید: «بر خود لازم می‌دانم از تلاش‌های مجموعه مدیریتی کمیته ملی پارالمپیک برای تدارک و اعزام شایسته کاروان و حمایت از ورزشکاران، همچنین از همراهی و تلاش فدراسیون‌های ورزش‌های جانبازان و توان‌یابان، نابینایان و کم‌بینایان، پارادوومیدانی و دیگر فدراسیون‌هایی که ورزشکاران پارا نیز در قالب فعالیت‌های آنها قرار دارد، صمیمانه قدردانی کنم. همچنین از حمایت‌های ارزشمند دکتر مسعود پزشکیان، رئیس جمهور محترم و دولت وفاق ملی در پشتیبانی از ورزش کشور سپاسگزارم. انتظار دارد کمیسیون تخصصی نظارت بر عملکرد فدراسیون‌های ورزشی، بدون فوت وقت و با نگاهی دقیق، جامع و کارشناسی، عملکرد کاروان ایران در این دوره از بازی‌های پاراآسیایی را مورد ارزیابی و آسیب‌شناسی قرار دهد. بی‌تردید شرایط ناشی از جنگ تحمیلی و جوانگرایی در برخی رشته‌ها از جمله عوامل تأثیرگذار بر روند آماده‌سازی و عملکرد ورزشکاران بوده است، اما این واقعیت نباید مانع از بررسی دقیق نقاط ضعف و کاستی‌ها برای کسب حداکثری سهمیه در بازی‌های المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس شود. برای تداوم افتخارآفرینی و حفظ اقتدار ورزش جانبازان و توان‌یابان ایران، به آسیب‌شناسی جدی، تصمیم‌گیری به‌موقع و برنامه‌ریزی هدفمند نیاز داریم.»

سقوط ۴ پله‌ای کاروان پاراآسیایی در ناگویا با عنوان ششمی

در حسرت نقره‌هایی که طلا نشد

عکس: کمیته ملی پارالمپیک

گزارش یک

رضا عباسپور
خبرنگار

پرونده عملکرد فنی کاروان ورزش ایران در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا ۲۰۲۶ روز گذشته با کسب عنوان ششمی در آیچی ناگویا برای ما بسته شد. کاروان پاراآسیایی ورزش ایران با کسب مجموع ۱۰۲ مدال شامل ۲۶ طلا، ۳۶ نقره و ۴۰ برنز، در جایگاه ششم جدول توزیع مدال‌ها قرار گرفت. یعنی به نسبت بازی‌های پاراآسیایی ۲۰۲۲ هانگژو ما ۴ پله سقوط داشتیم و این یعنی نگرانی بابت آینده و بازی‌های پارالمپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس. هرچند با توجه به شرایط حساس و فضای ملتهب حاکم بر کشور، همچنین اعزام دشوار و مسیر سخت و پرمخاطره‌ای که کاروان ورزش کشورمان برای حضور در ناگویای ژاپن تجربه کرد، شاید بتوان نقره‌ای شدن برخی مدال‌ها که می‌شد رنگش طلایی باشد را توجیه کرد. البته قطعاً سقوط چهار پله‌ای کاروان ایران در این دوره از بازی‌ها قابل چشم‌پوشی و نادیده گرفتن نیست زیرا اگر ناکامی‌هایی که در ژاپن به ما تحمیل شد و مدال‌های نقره‌ای که می‌شد طلا باشد را فراموش کنیم و از کنارش به سادگی رد شویم، قطعاً در بازی‌های پارالمپیک لس‌آنجلس باید منتظر ثبت نتایجی وخیم‌تر و دردناک‌تر از آنچه باشیم که در ناگویای ژاپن برما گذشت.

بستن پرونده پاراآسیایی با ناکامی میکس وزنه‌برداری

پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی پس از چند روز رقابت در رشته‌های مختلف، دیروز به ایستگاه پایانی رسید و نمایندگان کشورهای آسیایی آخرین فرصت خود را برای افزایش شمار مدال‌هایشان دنبال کردند. کاروان ایران نیز در آخرین روز تنها در رشته پاروزنه‌برداری میکس نماینده داشت، اما نتوانست مدال دیگری به مجموع افتخارات خود اضافه کند. تیم پاروزنه‌برداری میکس ایران با ترکیب علی سیفی، محسن بختیار و نیکو روزبهانی در این رقابت‌ها حاضر شد و با ثبت امتیاز ۱۱۶.۵۴ در جایگاه دهم قرار گرفت تا از صعود به مرحله نیمه‌نهایی باز بماند. در جریان این رقابت، تنها علی سیفی موفق شد وزنه ۱۶۰ کیلوگرمی را مهار کند و برای دو ورزشکار دیگر ایران رکوردی به ثبت نرسید. به این ترتیب، آخرین حضور ورزشکاران ایران در ناگویا بدون کسب مدال به پایان رسید. قطعاً این شرایط قابل پیش‌بینی بود، اما اینکه چرا تعداد زیادی از مدال‌های نقره‌ای رنگ ما که پیش‌بینی طلا از آن داشتیم در ناگویا عکس جواب داد، سؤالی است که باید پس از بازگشت کاروان کشورمان از ژاپن مورد تحلیل و ارزیابی ویژه قرار بگیرد.

چین قهرمان بلامنازع پاراآسیایی ناگویا

همان طوری که پیش بینی می‌شد، کاروان پاراآسیایی چین، مثل بازی‌های آسیایی بی‌رقیب صدرجدول رده‌بندی را به تسخیر خود درآورد. در جدول نهایی توزیع مدال‌ها، چین با ۲۰۷ مدال طلا، ۱۱۷ نقره، ۱۱۱ برنز و مجموع ۴۳۵ مدال، مقتدرانه قهرمانی را به نام خود سند زد. ژاپن میزبان پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی با ۶۴ طلا، ۶۰ نقره و ۶۲ برنز و مجموع ۱۸۶ مدال نایب قهرمانی را از آن خود کرد. ازبکستان نیز با ۴۵ طلا، ۴۹ نقره و ۵۱ برنز، با مجموع ۱۴۵ مدال سوم شد. پس از این ۳ تیم که عناوین سه‌گانه قهرمانی را در ناگویا دشت کردند، به ترتیب هند با ۳۰ طلا و مجموع ۱۱۴ مدال در رتبه چهارم ایستاد و کره جنوبی با ۲۹ طلا و ۱۰۰ مدال، جایگاه پنجم را به خود اختصاص داد. ایران نیز با ۲۶ طلا، ۳۶ نقره و ۴۰ برنز و مجموع ۱۰۲ مدال، ششم شد. تایلند با وجود کسب ۱۲۵ مدال، به دلیل شمار کمتر طلاها در رتبه هفتم قرار گرفت. اندونزی، قزاقستان، عربستان سعودی و عراق نیز رتبه‌های هشتم تا یازدهم را به دست آوردند.

نیازمند یک بازنگری ریشه‌ای

کاروان ایران در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا ۱۰۲ مدال کسب کرد؛ مدال‌هایی که حاصل تلاش ورزشکارانی است که در شرایطی متفاوت و سخت برای کشورمان با تحمل سفری دشوار و پرفراز و نشیب به ژاپن رسیدند. اما در کنار قدردانی از این تلاش‌ها، نمی‌توان از واقعیت سقوط چهارپله‌ای ایران چشم‌پوشی کرد. کاهش ۱۸ مدال طلا، حذف رشته‌های مدال‌آور، تأثیر شرایط جنگی برآماده‌سازی و پیشرفت رقبای آسیایی، مجموعه‌ای از عوامل هستند که افت جایگاه ایران را قابل بررسی و تا حدی قابل توضیح می‌کنند. با این حال، پاسخ نهایی به چرایی سقوط کاروان ایران نیازمند ارزیابی دقیق و شفاف عملکرد فدراسیون‌ها و برنامه‌های آماده‌سازی است.

ایران در هانگژو نشان داد ظرفیت نایب‌قهرمانی آسیا را دارد، اما ناگویا ثابت کرد حفظ چنین جایگاهی بدون استمرار برنامه‌ریزی و انطباق با شرایط جدید ممکن نیست. اکنون مهم‌ترین مسأله برای ورزش پارالمپیکی ایران نه صرفاً حسرت رتبه دوم هانگژو، بلکه تبدیل تجربه ناگویا به برنامه‌ای عملی برای بازگشت به جمع قدرت‌های برتر آسیاست. ضمن اینکه نگاه اصلی تصمیم سازان کمیته ملی پارالمپیک ایران سوای بررسی نقاط ضعف و قوت ما در ناگویا، باید روی برنامه‌ریزی برای حضوری درخشان در بازی‌های پاراالمپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس باشد. آوردگاهی که قطعاً هم مدالش از پارالمپیک آسیایی ارزشمندتر و مرغوبتر است هم کسب مدال در آن برای ورزشکاران پارالمپیکی ایران دشوارتر از ناگویا خواهد بود. به همین دلیل اگر در لس‌آنجلس دنبال جبران ناکامی ناگویا هستیم، بلافاصله بدون وقت‌کشی باید دنبال آنالیز شفاف و بی‌پرده نقاط ضعف و کمبودهای خود باشیم تا با یافتن پاشنه آشیل خود، آن را به نقطه قوتمان در لس آنجلس ۲۰۲۸ تبدیل کنیم.

هند و ازبکستان چراغ قرمز را روشن کردند

یکی از مهم‌ترین هشدارهای این دوره از بازی‌ها در ژاپن، افزایش قدرت کشورهایی آسیایی و رقیب ما مثل ازبکستان و هند است. ازبکستان در سال‌های اخیر به یکی از رقبای جدی ایران در رشته‌های مختلف پارالمپیکی تبدیل شده و عملکرد این کشور در ناگویا نشان می‌دهد که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً یک مدعی نامید. هند نیز با عبور از ایران در جدول مدال‌ها، نشان داد که رقابت برای قرار گرفتن در جمع پنج کشور برتر آسیا دشوارتر از گذشته شده است. برای ایران، این اتفاق یک هشدار و زنگ خطری جدی و مهم است زیرا بازگشت به رتبه‌های بالاتر تنها به بهبود نتایج داخلی وابسته نیست، بلکه مستلزم شناخت روند پیشرفت رقبای آسیایی و رقابت با آنها در رویدادهای بین‌المللی است.

دشت ۱۸ طلا کمتر از هانگژو

نخستین و مهم‌ترین تفاوت عملکرد فنی و مدالی رشته‌های مختلف ورزشی که در ترکیب کاروان پاراآسیایی ایران راهی بازی‌های ۲۰۲۶ ناگویا شدند تفاوت کیفیت مدال‌های طلایی است که در دوره قبل (هانگژو) به نسبت این دوره در (ناگویا) کسب کردیم. کاروان کشورمان در هانگژو ۴۴ مدال طلا به دست آورد، اما این تعداد در ناگویا به ۲۶ طلا کاهش یافت؛ یعنی ۱۸ طلا کمتر از دوره گذشته. در مجموع مدال‌ها نیز کاهش قابل توجهی دیده می‌شود. ایران در هانگژو ۱۳۱ مدال کسب کرده بود، اما در ناگویا با ۱۰۲ مدال به کار خود خاتمه داد. ۲۹ مدال اختلاف که ثابت می‌کند کاروان ناگویا تنها در مقوله کسب مدال طلا ضعیف‌تر از هانگژو نبوده است. با این حال قطعاً تعداد طلا در بازی‌های پاراآسیایی اهمیت بیشتری دارد. چرا که رتبه‌بندی کشورهای حاضر در بازی‌های پاراآسیایی ابتدا بر اساس مدال‌های طلا تعیین می‌شود و سپس تعداد نقره و برنز در محاسبه جایگاه کشورها نقش پیدا می‌کند. بنابراین، کاهش محسوس طلاها یکی از اصلی‌ترین دلایل سقوط ما در رتبه‌بندی نهایی است. حتی اگر تعداد مدال‌های نقره و برنز همچنان مد نظر باشد.

پیام پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی به ششمی ایران

فردا را بسازید

پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی آیچی ـ ناگویا ۲۰۲۶ پس از هفت روز رقابت ورزشکاران برتر قاره کهن، به پایان رسید و کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران با نام «جان‌فدای ایران قوی» با ۱۶۶ ورزشکار شامل ۶۲ ورزشکار زن و ۱۰۴ ورزشکار مرد در قالب ۱۵ رشته ورزشی در این رویداد حاضر شد و در نهایت با کسب ۱۰۲ مدال رنگارنگ، به کار خود در این رویداد بزرگ ورزشی خاتمه داد. کاروان ورزشی ایران در این دوره از بازی‌ها با حضور ورزشکاران در ۱۵ رشته ورزشی، به مصاف نمایندگان کشورهای آسیایی رفت و در پایان موفق به کسب ۲۶ مدال طلا، ۳۶ مدال نقره و ۴۰ مدال برنز شد. کاروان ایران در این دوره از رقابت‌ها، افزون بر تلاش برای کسب افتخار در میدان ورزش، حامل پیامی انسانی و فراتر از رقابت‌های ورزشی بود؛ پیامی در دفاع از مظلومیت کودکان قربانی جنگ و خشونت.

در همین راستا، آنا جهانگرد، دانش‌آموز ۹ ساله مینابی که در جریان بمباران مدرسه شجره طیبه میناب مجروح و جانباز شد، به‌عنوان سرپرست معنوی کاروان انتخاب شد و عبارت «به یاد کودکان هیروشیما، غزه، میناب» به‌عنوان شعار این کاروان در نظر گرفته شد تا صدای مظلومیت کودکانی باشد که قربانی جنگ و خشونت شده‌اند و پیام انسانی ایران را به جهانیان برساند.

انتخاب این شعار و همراهی آنا جهانگرد با کاروان ایران، جلوه‌ای متفاوت به حضور ورزشکاران کشورمان در بازی‌های پاراآسیایی آیچی ـ ناگویا بخشید؛ حضوری که در کنار رقابت برای کسب مدال و افتخارآفرینی ورزشی، بر ضرورت پاسداشت جان کودکان و حمایت از قربانیان بی‌گناه جنگ نیز تأکید داشت.

در جدول نهایی مدالی این رقابت‌ها، چین در جایگاه نخست قرار گرفت و ژاپن و ازبکستان رتبه‌های دوم و سوم را به خود اختصاص دادند. کاروان ایران نیز رتبه‌های هشتم تا یازدهم را به دست آورد.

خبر

خداحافظی ایزدیار با دنیای زیرآب

شاهین ایزدیار ملی پوش پاراشنا پس از کسب ۲۸ مدال در ادوار مختلف بازی‌های پاراآسیایی، از این رشته خداحافظی کرد. او با انتشار متنی در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام نوشت: «بعد از تمام این سال‌ها، وقتش رسیده با یکی از بزرگ‌ترین بخش‌های زندگی‌ام، شنا خداحافظی کنم. ورزشی که بخش بزرگی از عمرم را به خودش اختصاص داد و روزهای سخت، خستگی‌ها، اشک‌ها، لبخندها و زیباترین خاطراتم را با آن تجربه کردم. سال‌هایی که نه‌تنها برای مدال جنگیدم، بلکه یاد گرفتم تسلیم نشوم، دوباره بلند شوم و برای چیزی که دوستش دارم، تا آخرین لحظه تلاش کنم. شنا برای من فقط یک ورزش نبود؛ بخشی از هویت من است، بخشی از زندگی‌ام که هیچ‌وقت از من جدا نخواهد شد. شاید دیگر مثل قبل وارد آب نشوم، اما آنچه شنا به من آموخت، برای همیشه با من خواهد ماند تا تمام این تجربه‌ها را برای ارتقای سطح شنا ایرانِ عزیزم در اختیار جوان‌ها قرار دهم. با افتخار و احترام به تمام سال‌هایی که گذشت، تمام مدال‌هایی که در این ۲۰ سال بدست آوردم و تمام عزیزانی که در این مسیر در کنارم بودند تا خاطرات خوبی بسازیم، این فصل را به پایان می‌رسانم.

ممنونم شنا، برای تمام چیزهایی که به من دادی.

این پایان یک مسیر نیست؛ پایان فصلی از زندگی من است که برای همیشه تمام قد به آن افتخار خواهم کرد.»

پیام تبریک رئیس جهانی پاراوالیبال به نمایندگان ایران

یورگن شرپ: شما کم نظیرید

یورگن شرپ رئیس سازمان جهانی پاراوالیبال پس از قهرمانی مجدد مردان والیبال نشسته کاروان ایران در بازی‌های پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا، در پیامی کسب مدال‌های طلا و نقره رقابت‌های والیبال نشسته مردان و زنان ایران در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی آیچی ۲۰۲۶ را تبریک گفت. یورگن شرپ، رئیس سازمان جهانی پاراوالیبال با ارسال پیامی ویدیویی موفقیت تیم‌های ملی والیبال نشسته مردان و زنان ایران در بازی‌های پاراآسیایی ناگویا را تبریک گفت. این مقام مسئول با تمجید از عملکرد تیم‌های ایران، کسب ۲ مدال طلا و نقره توسط ملی‌پوشان والیبال نشسته کشورمان را دستاوردی ارزشمند دانست و اظهار کرد: «شما حقیقتاً کم‌نظیر و شگفت‌انگیز هستید. زیرا کسب مجدد مدال‌های طلا و نقره مردان و زنان ایران بیانگر توانمندی شماست. به تیم‌های ایران تبریک می‌گویم، عملکرد فوق‌العاده‌ای داشتید و مشتاق دیدار دوباره شما در دوره بعدی بازی‌های آسیایی هستیم.

درخشش تیم دوبل تنیس روی میز در قهرمانی آسیا

عربستان را بردیم سهمیه جهانی گرفتیم

تیم ملی تنیس روی میز ایران قطعاً بواسطه تحول قابل تقدیر و جوانگرایی ارزشمندی که درآن ایجاد شده است، چند سالی می‌شود که در تورنمنت‌های معتبر و مختلف بین‌المللی همواره جزو شانس‌های مدال‌آوری به شمار می‌رود. جوانان و پدیده‌های شایسته ملی‌پوش تنیس روی میز ایران همچون بنیامین فرجی و آرین غفاری حالا در رقابت‌های قهرمانی آسیا که تورنمنت سهمیه گزینشی جهانی به شمار می‌رود، موفق شدند با درخشش خود به شایستگی صاحب سهمیه ورودی به رقابت‌های قهرمانی جهان شوند.

مسابقات دوبل قهرمانی بزرگسالان آسیا برای تصاحب رتبه ۹ تا ۱۶ و کسب سهمیه مسابقات قهرمانی جهان پیگیری شد و تیم دوبل ایران متشکل از بنیامین فرجی و آرین غفاری با کسب پیروزی ۳ بر ۲ مقابل تیم دوبل عربستان جواز حضور در رقابت‌های قهرمانی جهان ۲۰۲۷ را کسب کرد. تیم دونفره ایران در مرحله یک هشتم نهایی مقابل فیلیپین شکست خورد و از رسیدن به جمع هشت تیم برتر مسابقات بازماند. اما رسیدن به سهمیه ارزشمند ورودی جهانی اتفاق مهم و امیدوارکننده‌ای بود که ملی‌پوشان تنیس روی میز ایران توانستند به آن دست یابند. به هر روی در این رقابت‌ها دیگر تیم دوبل ایران نیز که متشکل از برادران عالمیان بود به دلیل بیماری نوشاد عالمیان کاپیتان تیم ملی، از حضور در مقابل تیم دونفره چین تایپه انصراف داد و از دور رقابت‌ها کنار رفت. هدایت پینگ‌پنگ‌بازان کشورمان در رقابت‌های قهرمانی آسیا برعهده جمیل لطف‌الله نسبی و منصور علوی بود.

دو سرنوشت متفاوت در آب‌های ناگویا

سربلندی روئینگ و سرافکندگی آب‌های آرام

فائزه زمانی
خبرنگار

روئینگ و آب‌های آرام دو سرنوشت کاملاً متفاوت در آب‌های ناگویا رقم زدند. یکی با دست پر به خانه برگشت و دیگری با یک مدال برنز، پایان تلخی را در بازی‌های آسیایی تجربه کرد. روئینگ که به‌تازگی از فدراسیون قایقرانی جدا شده، با دو طلا، سه نقره و یک برنز درخشید و نشان داد برای موفقیت، فقط امکانات و شعار کافی نیست. در سوی دیگر، آب‌های آرام با وجود اعزام نفرات متعدد، نتوانست انتظارات را برآورده کند تا عملکرد این دو رشته، بیش از هر زمان دیگری تفاوت مدیریتی آنها را به رخ بکشد. شاید تا پیش از ناگویا، جدایی روئینگ از فدراسیون قایقرانی برای خیلی‌ها تصمیمی بحث‌برانگیز بود، اما حالا نتیجه این تصمیم پیش چشم همه قرار دارد. روئینگ در اولین آزمون جدی خود بعد از استقلالش، نه‌تنها از زیر سایه قایقرانی بیرون آمد، بلکه با کسب شش مدال، یکی از کارنامه‌های درخشان خود را در بازی‌های آسیایی ثبت کرد. دختران این رشته هم سهم مهمی در این موفقیت داشتند تا مشخص شود این استقلال، دست‌کم در اولین ایستگاه مهم، برای روئینگ خوش‌یمن بوده است. محسن شادی که روزگاری خودش از چهره‌های شاخص روئینگ ایران بود، حالا در جایگاه مدیریتی این رشته قرار دارد و تیم تحت هدایت او توانست نتیجه‌ای بگیرد که نمی‌توان به‌سادگی از کنار آن گذشت.

در مقابل، آب‌های آرام داستان دیگری داشت. این رشته با کاروانی پرشمار راهی ناگویا شد، اما در نهایت تنها یک مدال برنز توسط علی آقامیرزایی و پیمان قوبدل در کایاک دونفره ۵۰۰ متر را به دست آورد. نتیجه‌ای که در مقایسه با عملکرد روئینگ، چیزی جز ناامیدی به همراه نداشت. در شرایطی که به نظر می‌رسید با جدایی روئینگ از فدراسیون قایقرانی بیشتر تمرکز فدراسیون روی آب‌های آرام باشد و این رشته بهتر جواب بگیرد، عکس آن اتفاق افتاد. فدراسیون قایقرانی سال‌هاست با مشکلاتی دست‌وپنجه نرم می‌کند که بخشی از آنها به محدودیت اعزام‌ها و دور ماندن ورزشکاران از رقابت‌های بین‌المللی برمی‌گردد، اما سؤال اینجاست که چرا این مشکلات برای یک رشته بهانه‌ای برای ناکامی شده و رشته دیگر با وجود شرایط مشابه، توانسته روی سکو برود؟ از مدت‌ها قبل، جدایی روئینگ با این امید انجام شد که هر دو رشته بتوانند مسیر بهتری را طی کنند. حالا اما نتیجه ناگویا نشان می‌دهد دست‌کم در این مقطع، روئینگ از فرصت استقلال استفاده کرده و آب‌های آرام همچنان درگیر مشکلات گذشته است. این تفاوت را نمی‌توان نادیده گرفت؛ همان‌طور که نمی‌توان تمام ناکامی‌ها را به گردن ورزشکارانی انداخت که برای رسیدن به مدال، به آماده‌سازی مناسب و حضور در رقابت‌های معتبر نیاز دارند. عذرخواهی علیرضا سهرابیان بعد از این نتایج هم اگرچه اتفاق مثبتی در پذیرش مسئولیت است، اما قرار نیست چیزی را تغییر دهد. آب‌های آرام به توضیح و توجیه بیشتر نیاز ندارد؛ آنچه این رشته لازم دارد، پاسخ روشن به این سؤال است که چرا آب‌های آرام از روزهای خوش گذشته فاصله گرفته و چه معضلاتی باعث شده تا این چنین قایق‌هایش به گل بنشیند. با پایان بازی‌های پاراآسیایی ناگویا، قایقرانی باید یکی از رشته‌هایی باشد که عملکردش به‌طور جدی بررسی می‌شود. چهار ماه مانده به پایان دوره ریاست سهرابیان، دیگر فرصتی برای پنهان شدن پشت مشکلات همیشگی باقی نمانده است. روئینگ در همین ناگویا نشان داد که می‌توان با مدیریت بهتر نتیجه گرفت؛ حالا نوبت مسئولان ورزش است که از خود بپرسند چرا آب‌های آرام همچنان درجا می‌زنند. شاید وقت آن رسیده باشد که قایقرانی به جای عذرخواهی‌های نمایشی بعد از ناکامی، به فکر خون تازه برای احیا باشد؛ چون با ادامه این روند، بعید است آب‌های آرام به این زودی‌ها از موج شکست فاصله بگیرد.